தமிழ்ப் பொழில்

தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் திங்கள் வெளியீடு

துணர்	திருவள்ளுவர் யாண்டு உயயஎ	மலர்
ருய	நள, புரட்டாசி	சா
	(1976 — செப்டம்பர் — அக்டோபர்)	

சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாடு திருநெல்வேலி (1934)

திரு. த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை நிகழ்த்திய

தலைமைப் பேருரை

"ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருள்கடியும் — ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்"

சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாட்டின் தலைமையை யான் பெற்றது, இம்மையில் மனிதன் பெறத்தகும் பேறுகள் யாவற்றினும் சிறந்தது என மதிக்கின்றேன். அறிஞர்களின் கூட்டத்திருந்து அவர்கள் நடுவிலும் அறிவுரைகளைக் கேட்பதினும் சிறந்த ஊதியமில்லை; உயர்தனிச் செம்மொழியெனக் கற்றறிந்தோர் போற்றும் தமிழ்மொழியின் ஆக்கத்தைப் புரியும் தொண்டினும் சிறந்ததொரு தொண்டுமில்லை எனது எளிமையைத் தெரிந்து வைத்தும். இச்சீரிய பணிக்கு என்னை ஆளாக்கியது கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பால் தாங்கள் வைத்திருக்கும் நன்மதிப்பின் பொருட்டெனத் தெரிந்து, எனது நன்றியைத் தங்கட்கு உரிமையாக்குகின்றேன்.

அடிக் குறிப்பு :— தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்த மறைமலையடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாவை யொட்டித் தனித்தமிழின் சீர்பற்றித் தமிழவேள் உமாமகேசுவரனார் அவர்களின் கருத்தை விளக்க இத்தலைமைப் பேருரை மீண்டும் வெளியிடப் படுகிறது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னர் இந்திய நாட்டின் நிலையினையும், பிறநாடுகளின் நிலையினையும் ஒப்புநோக்குவோர் பிறநாடுகள் இருளடர்ந்திருக்கவும், தமிழ்நாடு மட்டும் நாகரிகச் சுடர்பரப்பிச் செல்வமும் கொற்றமுங்கொண்டு, தலை நிமிர்ந் திருக்கவும் காண்பர். சேர சோழ பாண்டியராய முடியுடை மூவேந்தரும் செந்தமிழ்ப் புலவர்களைத் தமது துணைவராகவும் தோழராகவும் நட்புகொண்டு கொடை மடம் பட்ட வள்ளன்மை யால் அவர்களைப் பேணிப் புரந்து வந்தனர். மன்னர்முதல் ஊழியர் ஈறுகப் பல நிலையிலுள்ளவர்களும், ஆண்பாலரே யன்றிப் பெண்பாலரும் புலமையிற் சிறந்த கலைவாணராய்த் திகழ்ந்தனர் கல்வி, பிழைப்பிற்கு வழியாய் கருதி இற்றை நாளில் பயிலப்படுவது போல் பண்டை நாளில் பயிலப்பட்ட தில்லை. பல்கலைக் கழகத்தினர் வழங்கும் பட்டங்களைக் கலை வாணர் பெறுவதும், பெற்ற பின்னர் ஊழியங்களைத் தேடி அலைவதும். அலைந்து திரிந்து பதவிகளில் அமர்ந்த பின்னர், தாம் அரிதிற் கற்றுத்தேர்ந்த கலைகளின் பயிற்சியை நெகிழ விட்டு ஊதியம் ஒன்றினையே கருதுவதும்போல் அற்றை நாளிற் கருதினரில்லை அவிச்சுவையினும் கவிச்சுவையே அயராத இன் பத்தை அளிக்கும் பெற்றியதெனத் தெரிந்து, நுண்மாண் நுழைபுலன் கொண்டு ஆய்ந்து கலையின்பத்தில் மாந்தர் திளைத் தனர். அறிவுடை யொருவனை அரசனும் விரும்பிப் போற்றிய படியால் தமிழ்நாடு கலைமலிந்த நாடாய்த் திகழ்ந்தது. இயல், இசை, நாடகம் எனுங் கலைகளே யன்றி ஓவியம் ஆதிய கவின் கலையும் சிற்பம் ஆதிய தொழிற்கலையும் ஆய கலைகள் அறு பத்து நான்கும் செழித்து வளர்ந்தன கலையின் நுண்பொருள் களைக் கூறுதற்கான குறியீட்டுச் சொற்கள் தமிழில் இல்லையே எனப் பண்டைக் காலத்துத் தயங்கினரில்லை திரிசொற்களைப் பெய்து நூலெழுதுவதும், இருநூற்றின் மேற்பட்ட எழுத்துக் கள் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் இருப்பதும், வேற்று மொழிகளின் ஒலிக்குறிகளுக்கேற்ப தமிழில் சிலபல எழுத்துக்கள் இல்லாதி ருப்பதும் கலைவளர்ச்சியைத் தகைசெய்யும் இடர்களெனத் தமி ழர் பழி தூற்றியதில்லை பழந்தமிழ்க் காலமுதல் வடசொற்களும் திசைச் சொற்களும் தமிழில் இன்றியமையாத விடத்து வழங்கி வந்திருக்கின்றன. ஆனால் பிறமொழிகள் தமிழுலகில் நுழைந்து பணி செய்ய நேருங்கால் அவைகள் தமிழியலுக்கு ஏற்ப உரு மாறித் தொழில் புரிய வேண்டுமென்பது ஆன்றோர் வகுத்த தமிழ் மரபு.

"வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே."

என்பது சூத்திரம் வடவெழுத்துக்களில் பல உரப்பியும், எடுத்தும், கனைத்தும் கூறவேண்டுதலின் அவை தமிழியலுக்கு முரண்படுதல் பற்றி அவ்வடவெழுத்துக்களை நீக்கி எழுதுவதே முறையென மூதறிஞர் கண்டனர். வடசொற்கள் தமிழில் பெரிதும் வழங்கத் தலைப்பட்ட பிற்காலத்திலும் இவ்வியலுக்கு மாறுபடாவண்ணம் வடமொழி ஆக்கத்திற்குச் சில விதிகளும் நன்னூலார் வகுத்தனர். சங்ககாலம் முதல் இதுகாறும் தோன்றி வரும் சிறந்த நூல்கள் யாவும் இம்மொழி மரபு வழுவாமல் பாதுகாத்து வருகின்றன

இற்றை நாளில் தமிழை வளம் படுத்துவேமெனத் தலைப்படும் ஒரு சிலர் தமிழ் எழுத்திலக்கணத்தில் குறைபாடுகள் மலிந்திருப்பதாகவும். அவற்றை அகற்றுதல் மொழி வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததெனவும் கூறுகின்றனர். நூல் வழக்கிலிருக்கும் மொழிகளையும் அவற்றின் எழுத்திலக்கணங்களையும் இக்கொள்கையினர் நடுநின்று ஆய்வரெனில், பிறமொழிகளிற் காணும் குறைபாடுகள் சொல்லிறந்தனவென்றும், தமிழ் மொழியில் அத்துணை குறைபாடுகள் இல்லை என்றும் காண்பர். Lord Cromer என்ற அங்கிலப் புலவர் தம்மொழியின் எழுத்திலக்கணத்திற் காணப்பெறும் குறைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து, அவை புலனுமாறு இக்கவியில் விளக்குகின்றனர் :—

"In the English tonque we speak,
Why is "break" not rhymed with "freak"?
Well you tell me why it is true.
We say sew but likewise 'Jew'?
"Beard" sounds not the same as "heard"
"Cord" is different from "word"
And since 'pay' is rhymed with "say"
Why not 'paid' with 'said.' I pray?
'Cow' is cow, but 'low' is low
'Shoe' is never rhymed with 'foe'.
And in short it seems to me
Sound and letter disagree.

இன்னோரன்ன குறைபாடுகள் எண்ணிறந்தனவாய் மலிந்திருந்தும் ஆங்கில மொழியின் வளர்ச்சி குன்றினதாவென உன்னிப்பாருங்கள் கலைபயில் தெளிவும் கட்டுரை வன்மையும் ஒருங்கே உடைய அங்கிலப் புலவர்கள் தமது எழுத்திலக்கணத்தில் சீர்திருத்த முற்பட்டனரா? அங்கில எழுத்திலக்

கணத்தில் சீர்திருத்தம்புரிய முற்பட்டவர் தாமும் எய்திய பயன் ஏதேனுமுளதா? Mason Olcott எனும் துரை மகனார் தமிழ் கற்பதில் ஆர்வந் தழைக்கின்றார்; தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்பதற்கான அளவு தம் தமிழறிவை வளர்க்க ஒல்லாதெனக் கண்டு, தம் நிலைக்குத் தமிழைக் கொணர்வதே சாலுமென விழைந்து, இன்றியமையாதவை எனத் தாம் கண்ட சீர்திருத்தங்கள் சிலவற்றைச் செய்தித் தாள்களில் விளம்பரம் செய்து விட்டனர். இந்தியநாடு முற்றுமே பயிலக் கூடியவாறு நாகரி, உருது போன்றதொரு பொது வெழுத்தால் தமிழ் நூல்களை எழுதவேண்டுமெனவும் உலகெங்கணும் பயிலுதற்பொருட்டு உரோமன் எழுத்தாலாவது உலகப்பொதுவான ஒலிக்குறி எழுத்தாலாவது (International Phonetic Alphabet) எழுத வேண்டுமெனவும் கருதுகின்றனர். இலக்கிய நூல்களிற் காணும் செந்தமிழ் வழக்கையொழித்துப் பேச்சு வழக்கிலுள்ள கொச்சை மொழியில் நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டுமெனத் துணிகின்றனர். ஆகார, ஐகார, ஒகர ஓகாரங்கள் ஏறிய மெய்யெழுந்துக்கள் அனைத்தையும் ஒருபடித்தாய் எழுதாது ணகர னகர, றகர, லகர, ளகாரங்களுக்கு மட்டும் மாறுபட்ட குறியீடு எற்றுக்கோவெனவும், தந்நகர, றன்னகரங்கள் மிகைபட்டவை எனவும் கூறுகின்றனர். அச்சுக் கோப்போரின் துன்பத்திற்கிரங்கி, மற்றுஞ்சிலர் இருநூற்றின் மேற்பட்ட எழுத்துக்களில் சிலவற்றை அகற்றிவிட விரும்புகின்றனர்; வேறுசிலர் 'F' என்னும் அங்கில எழுத்தையும் அதுபோன்று தமிழில் இல்லாது பிறமொழிகளிற் காணும் புதிய எழுத்துக்களையும் தமிழ்நெடுங்கணக்கில் சேர்க்க வேண்டுமெனவும் கருதுகின்றனர். இக்கூறிய கொள்கைகள் நாகரிக உலகில் எம்மொழியாளரும் கைக்கொள்ளாதவை என்பது வெளிப்படை பிறமொழிகளுக்குரிய சிறப்பெழுத்துக்களை நாடொறும் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்ளுவதானல், என்றும் முற்றுப்பேறடையாததாய்த் தமிழ் நெடுங்கணக்கு, தன் பெயரினை யொப்ப நீள நீண்டு கொண்டேவரும். கன்னித் தமிழெனப் போற்றப்பெறும் உயர்தனிச் செம்மொழியின் எழில் நலமும் இயல்நலமுங் குன்றிக் கேடுற்றுத் தன்னுருவே மாறிவிடும். தமிழின் எழுத்தியல் இப்போதுள்ளவாறே. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்துவந்தும் மொழிப் பயிற்சிக்கோ, மொழி வளர்ச்சிக்கோ இது தடை செய்வதெனக் கூறினரில்லையே வீரமாமுனிவர், போப்பையர் ஆகிய அயல் நாட்டவரும் எளிதில் தமிழ்ப் புலமை எய்தி, தமிழரும் புகழத்தகும் இலக்கிய இலக்கண நூல்களை இயற்றித் தமிழ் மொழியின் மாட்சிகளை வியந்து போற்றினரேயன்றி இக்கூறிய திருத்தங்கள் தேவையெனக் கருதினரில்லை ஆரியமும் தென்றமிழும் நன்

குணர்ந்த நமது சமய குரவர்கள் திருமுறைகளை அருளிச் செய்யவும், நமது ஞான குரவர்கள் ஒப்புயர்வற்ற ஞானப்பனுவல்களை இயற்றவும் தமிழ் மொழி வளஞ்சுரக்கவில்லையா? வடகலையும் தென்கலையும் நிலைகண்டுணர்ந்த நச்சினர்க்கினியர், பரிமேலழகர் ஆகிய உரையாசிரியர்கள் வடநூலார் கொள்கையில் அடிப்பட்டிருந்தும் தமிழ் மரபு இழுக்கா வண்ணம் உரை நூல்கள் இயற்றினரன்றே! வடவெழுத்தைத் தமிழில் பெய்து எழுதும் கொள்கை. இன்றியமையாததென இவ்வுரையாசிரியர் காணவில்லையே? தமிழன்பர் என்றும், தமிழ்ப் புலவர் என்றும் தமிழை வளம்பெறச் செய்வார் போலவும். தமிழுக்குப் புத்துயிர் அளிப்பார் போலவும், வாய்ப்பறை சாற்றி அங்கிலம் வடமொழி ஆகிய பிறமொழிகளில் தமக்குள்ள பெருமதிப்பினல் தமிழ் மொழிமேல் குறைகளை ஏறிட்டுக் கூறியும் தமிழ் மொழியின் சீரினை இழித்துக் கூறியும், மனம் போனவாறெல்லாம் சீர்திருத்தம் பேசத் தலைப்படுகின்றவர் போலித் தமிழரல்லவா? அங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளில் இக்கூறிய கொள்கைகளின்படி சீர்திருத்தங்களைப் புரிய நிரம்ப இடமிருந்தும் அவற்றைத் திருத்தத் துணியாது மொழியியல் தானும் தாம் உணர்ந்தறியாத தமிழ் மொழியைத் திருத்துவோமென்பது பேதைமதியன்றோ? இத்தமிழன்பர்களின் சீர்திருத்த முயற்சியால், தமிழன்னையின் எழில் நலம் மறுப்படாவண்ணம் பாதுகாப்பது தமிழரின் முதன்மையான கடன் என எண்ணுகின்றேன்.

கலை நூல்கள் தமிழில் எழுதப்பெறுதது பெருங் குறையென எல்லோராலும் கருதப்பெறுகிறது. கலை நூல்களைத் தேடுவோரில்லாதபடியால் அவை வெளிவரவில்லை என்பார் ஒரு சாரர். நூலில்லாமையால் பயில்வோரில்லை என்பர் மற்றொரு சாரர். தமிழில் எழுதப் பெறும் கலை நூல்களுக்கு உண்மையான தேவை நாட்டில் இருந்தால், நூல்கள் ஒன்று பலவாகத் தோன்றிவிடுமென்பது எனது நம்பிக்கை. இது எவ்வாருயினும் கலை நூல்களை எழுதுவதற்கு ஏற்ற முறையாது என்பது பற்றிப் பெரியதோர் ஆராய்ச்சி நிகழ்ந்து வருகின்றது. கலை நூல்களில் வழங்கும் குறியீட்டுச் சொற்களுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் படைப்பது எவ்வாறு? ஆங்கில மாதிய மேனுட்டு நூல்களில் வழங்கும் சொற்களையே எடுத்துக் கொள்ளுவதா. வடசொற்களால் படைத்துக்கொள்ளுவதா, அல்லது தமிழ்ச் சொற்களால் ஆக்கிக்கொள்ளுவதா, என்பதுபற்றி அறிஞர்கள் கலாம் நிகழ்த்துகின்றனர். ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் நூலிலோ வழக்கிலோ கிடைக்குமெனின் அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்

டும்; இல்லாதவழி தமிழில் படைத்துக்கோடல் வேண்டும்; இதுவும் முடியாவிடில் பிறமொழிக் குறியீட்டுச் சொற்களைத் தமிழ் மரபிற் கேற்பத்திரித்து அமைத்துக் கோடல்வேண்டும். இதுவே பண்டையோர் கொண்டமுறை பழைய இலக்கியங்களில் பயிலும் வடசொற்களும், திசைச் சொற்களும் பெரும் பான்மையாகத் தற்சம, தற்பவ மொழிகளாய்த் தமிழ் எழுத்தால் எழுதப்படுதலும், தமிழ்ச் சொற்களையே இணைத்து வேற்றுமொழிச் சொல்லின் பொருளைத் தருமாறு படைத்துக் கொள்ளுதலும் வழக்கமாயிருந்து வந்திருக்கின்றன. பிறமொழியாளர்கள் கையாளும் முறைகளும் இவையே யாகும். "சாம்புநதம்" என்பதை 'நாவலம் பெயரிய பொலம்' என வழங்கினர் (நாவாய்) என்ற தமிழ்மொழியை Navy என யவனர் திரித்துக் கொண்டனர். இதுபோலவே அங்கிலேயரும் அரிசி, இஞ்சி என்பவற்றை rice, ginger என ஆக்கிக் கொண்டனர். கலை நூல்களிற் காணும் நுண் பொருள்களையும், கருவிகளையும், உணர்த்துதற்கு நாள்தொறும் புதிது புதிதாகச் சொற்கள் மேனாட்டினரால் படைக்கப்படுகின்றன, இச்சொற்களை நுனித்து ஆய்ந்தால், தாம் சுட்டும் பொருளை விளக்கும் சொற்கள் மிகச்சில; அச்சொற்களில் பல, அவை உணர்த்தும் பொருளைக் கண்ட அறிஞரின் பெயராலாதல் இடுகுறிப் பெயராலாதல் ஆக்கப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம். இங்ஙனம் ஆக்கப்பெறும் சொற்களை ஒரு மொழியினின்றும் பிறிதோர் மொழியில் வழங்குங்கால் தத்தம் மொழிக்குரிய எழுத்துக்களில் திரித்து எழுதிக் கொள்ளுதலும் சொற்பொருள் விளங்குமாறு தம் மொழியில் சொற்கள் படைத்துக் கொள்ளுதலும் மேனாட்டினர் கொள்ளும் முறைகளாம் சர்மனி நாட்டினர் கலைத்திறன்மிக்க நாடுகளில் முதலிடம் பெற்றுத் திகழ்பவர் என்பதை எவரும் மறுக்கத் துணியார், அறிவு நூற் பொருள்களைக் குறிப்பதற்கான சொற்களைப் பொருள் விளங்குமாறு சர்மனியர் தம்மொழியால் ஆக்கிக் கொள்ளுகின்றனர் அவர்கள் மொழிவளமேனும் கலைத்திறமேனும் குன்றினதில்லை இச்சீரிய முறையை ஏன் தமிழர் கொள்ளக்கூடாது? கலை நூல்களிற் காணும் நுண்பொருள்களைக் குறிப்பதற்குத் தமிழில் சொல்லாற்றலும் சொல்வளனும் இல்லை என்பார், தமது அறியாமையை மொழியின் மேலேற்றி ஏதம் புரிவர் என விடுக்க தருக்க நூல், அணி இலக்கணம் யோக நூல், ஞானநூல் முதலியவற்றில் வட சொற்கள் பலவற்றைத் தமிழில் செவ்வனே மொழி பெயர்த்திருக்கக் காணலாம்; பல வடசொற்களைத் தமிழ்ச் சொற்களாகத் திருத்தி அமைத்திருக்கவுங் காணலாம் இற்றை நாளிலோ, அங்கிலத் துறையில்

கற்றுத் தேர்ந்த பட்டதாரிகள் பள்ளிச்சிறார்கள் பயிலுதற் பொருட்டு, மேனாட்டுக் கலைகளைப் பாடப் புத்தகங்களாகத் தமிழில் எழுதி வெளியிடுகின்றனர். இந் நூலாசிரியர்களிற் பெரும்பாலர் தமிழ் நூற் பயிற்சி மிக மிகக் குறைந்தவர்; தமதுள்ளக் கருத்தைத் தெள்ளிதிற் கூற வாயில்லாது விழிப்பவர்; பொருள் விளக்கமற்ற, வாய் வழங்காத, சில வடசொற்களைக் கரடுமுருடாக முடைந்து குறியீட்டுச் சொற்களெனக் கருதித் தாம் எழுதும் கலை நூல்களில் அவற்றைப் பெய்து வெளியிடுகின்றனர். மாணவர்க்கும், ஆசிரியர்க்கும் இந்நூல்கள் விளைத்து வரும் ஏதங்கள் மிகப்பல. தமிழறிவு நிரம்பாத ஆசிரியர்கள் எழுதும் கலை நூல்களாலும். பள்ளிப் படிப்பினாலும் கலைவளர்ச்சி பெருகுமென்றும். நாட்டுமொழி வளம் பெறுமென்றும் நினைப்பது பேதமையாகும். இம்மட்டோ! தமிழ் மொழியை வளப்படுத்தும் கருத்துடன் கலை நூல்களிற் காணும் நுண் பொருள்களைக்கூற, தமிழறிவு இல்லாத கலைவாணரின் உதவிகொண்டு அரசியலார் வெளியிட்டிருக்கும் குறியீட்டுச் சொற்களின் அட்டவணைகள் பல்லாற்றானும் பிழை மலிந்திருத்தலால் தமிழ் நாட்டின் நன்மதிப்பை இழந்து வழக்கற்றிருக்கின்றன, வடமொழியாளரும், அரசியலாரும் படைத்திருக்கும் குறியீட்டுச் சொற்கள் உலகர் அனைவர்க்கும் பொருள் விளங்குமாறு அமைக்கப் பெற்றிருப்பதாகக் கருதலாகுமா? தமிழ்ச் சொற்களால் குறியீட்டு மொழிகளை ஆக்கிக் கொள்ளுவதால் விளையுங் கேடுதான் என்னை? திருவாளர். பா. வே மாணிக்க நாயக்கர் அவர்கள் மிகச் சிறந்த முறையில் கலைப்பொருள்களுக்கு ஏற்ற குறியீட்டுச் சொற்களைத் தமிழில் ஆக்கினரன்றே? திருவாளர் மறைமலையடிகள். திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் M, A., M. L., திருவாளர் A. சீனிவாசச்சாரியார் அவர்கள் B. A., L. T., திருவாளர் பண்டிதமணி, கதிரேசன் செட்டியார் அவர்கள் முதலாயினோர் விழுமிய நடையில் எழுதிவரும் உரை நூல்களையும், அன்னார் புதுக் கருத்துக்களை எளிதாகத் தமிழில் எழுதுவதைக் கண்டும், தமிழ் மொழி வளங்குன்றியதெனப் பழி தூற்றும் வன் கண்ணர்களின் அறியாமைக்கு இரங்குகின்றேன்.

பள்ளியிற் பயில்வோர். அங்கில மொழிந்த ஏனைய பாடங்களைத் தமிழில் கற்றுத் தேர்வது நாட்டிற்கும் நமக்கும் நலம் பயக்குமென்ற கொள்கை நாளடைவில் நிலைபெற்று வருகிறது பள்ளியிறுதித் தேர்வி (S. S. L. C.) லுங் கூட கலை நூற்பொருள் பற்றிய வினாக்களுக்குத் தமிழில் விடை பகரலாமெனும் உரிமை வழங்கப் பெற்றுமிருக்கிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தே.

கலை நூற்பயிற்சி தமிழில் நடப்பதே தமது முடிந்த நோக்க மென்று நடுத்தரத் தேர்வு (Intermediate) க்கான தருக்க நூலொன்றும், பிற நூல்களும் தமிழில் இயற்றத் தொடங்கி இருக்கின்றனர். என்றாலும், கல்லூரித் தலைவர்கட்கும், பல்கலைக் கழகத் தலைவர்கட்கும் கல்வித் துறைகளை ஆட்சிபுரியும் அரசியற் தலைவர்கட்கும், கலைகளைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கட்கும் இக்கொள் கையில் முழு நம்பிக்கையில்லை; உறுதியில்லை; ஊக்கமுமில்லை; தமிழில் கற்பிக்கும் ஆற்றலுமில்லை இன்னபல காரணங்களால் தாய்மொழியில் கல்வியைக் கற்பித்தல் என்பது பேச்சளவில் இருக்கிறது இன்னும் ஆட்சியில் வரவில்லை தங் குற்றங் காண மாட்டாத ஆசிரியர், புதுவதான கலைப்பொருளைத் தமிழில் மொழிவதற்குச் சொல்வள மில்லையெனவும், கலை நூல்கள் எழுதுவாரில்லை யெனவும் பொய்க்கரி கூறி வீணே காலங் கழிக் கின்றனர். இப்பொருள் பற்றி, உசுமானிப் பல்கலைக் கழகப் பேரவையில் நவாபு மாடியார் சங்கு பகதூர் அவர்கள் M. A 8—2—1934 ல் நிகழ்த்திய பேருரையைத் தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்கள் பல்காலும் படித்துத் தெளிவுறுவாராக. அப்பொன்னுரையின் சுருக்கம் வருமாறு:— எங்கள் மொழித்திறனில் முழு நம்பிக்கை வைத்தோம். புதுக்கலைகளின் கருத்தை உணர்த்த அயல்நாட்டு மொழியே இன்றியமையாத கருவி என்றும் தாய்மொழி இதற்கு ஏலாத கருவி என்றும் கொண்டிருந்த பழங்கொள்கையால் இந் தியர்கள் பழிக்கு ஆளானது மன்றிக் கீழ் நிலையும் எய்தினர் எனக் கண்டோம் வேற்று மொழியைக் கற்றுப் புலமை பெற வும், அதன் வாயிலாய்க் கலையறிவுபெறவும் நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளால் இக்கொள்கைக்கு அடிமை ஆகிறோம் என்பதை நன்கு உணர்ந்தோம் வேற்று மொழியாலன்றிக் கலையறிவும். உயர்நிலையும் எய்தவொண்ணாது நுண்மதி மழுங்கி, ஆயுந் திறனழிந்து, பாடப் புத்தகங்களை உருவேற்றி ஒப்புவிக்கும் கருவிகளாயினேம் எனத் தெளிந்தோம் தாய்மொழி தாழ்ந்த தரத்தது, கலைக்கருத்துக்களைத் தன்னகப்படுத்தவோ பிறர் உணருமாறு கூறவோ முடியாதது என்ற எண்ணங்கள் மனி தனின் ஆய்புலத்தையும், தன் முயற்சியையும் மழுங்கச் செய்யும் மன நிலையை விளைத்து விட்டன தாய்மொழி இழிதகவுடைய தெனும் கொள்கையை மறுக்கத் துணிந்தவர் சென்ற ஒரு நூற் றுண்டாக வெளிவரவில்லை. இந்திய மக்கள் கல்வியில் தேர்ச்சி யடைதற்கு ஆங்கிலமே ஏற்ற கருவியென மக்காலே துரைமகனுர் அறிக்கை விடுத்த காலந்தொட்டு. அனைவர்க்கும் தாய்மொழியில் நம்பிக்கை ஒழிந்து விட்டது. எமது தாய்மொழியில் கல்வி வழங்குவம் எனப் பல்கலைக் கழகம் கூறிய ஞான்று பல்வகைத்

தான எதிர்ப்புக்கள் இங்கு தோன்றின. சிசுக் கொலை புரிவோர் சிலர் கழகத்தின் கருத்தை உடனே முறித்துவிட எண்ணினர்; சிலர் சொல்வளம் நிரம்பாத இந்துத்தானி மொழி புதுக் கருத்துக்களைக் கூறமுடியாது தடுமாற்ற முறுமெனவும், அம்மொழியைக் கருவியாகக் கொண்டு கற்பிக்க முயலும் கலைக் கழகமும் உருப்படாது மாய்ந்தொழியுமெனவும் கூறினர்; மற்றுஞ் சிலர் ஆங்கில நாட்டிலுள்ள கலைக் கழகங்களின் நன்மதிப்பைப் பெற மாட்டாதென நினைத்தனர்; யானோ இக்கலைக் கழகத்தாரின் புதுக்கொள்கையில் முழு நம்பிக்கை வைத்தவன்: கழகந் தொடங்கியவர்களின் மதிநுட்பத்தை மிகவும் மெச்சினேன்; துணிபுடன் செயல் புரிந்ததை மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டினேன். தாய்மொழிப் பயிற்சியில் தமக்குள்ள குறைவினை உன்னி, சொல்லாற்றல் இல்லையே எனக் கணக்காயர் முதலில் மயங்கினர். இதுபோது கழகந் தொடங்கிப் பத்து ஆண்டுகள் ஆயின இந்துத்தானி மொழி புதுத் தேவைகளுக்கேற்றவாறு விளங்குவதையும், கலை நூற்பொருள்களை எளிதே கூறுவதற்கு ஏற்ற கருவியாய் இருப்பதையும், உள்ளக் கருத்துக்களை முட்டின்றி மொழிவதற்குத் தம் சொல்வளம் பல்கியதையும் அக்கணக்காயரே கண்டு இன்புறுகின்றனர். இலக்கியங்களும், கணித மாதிய கலைகளும் இயல்பிலே வந்து தாய்மொழியில் இசைவுடன் அமைந்துவிட்டன, சுருங்கக் கூறின், கழகந் தோன்றிய காலத்தே பலர் உள்ளத்தும் விளைந்த ஐயப்பாடுகள் யாவும் அகன்றொழிந்தன புதுக்கலைகள் எல்லாம் மிக எளிதில் தாய்மொழியிலே கற்பிக்கப்படுகின்றன, இக்கழகத்தே தேர்ச்சி பெறுபவர் இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் உள்ள கலைக் கழகங்களின் தேர்வுகட்கு எவ்வாற்றானும் தாழ்வில்லையென மதிக்கப் பெறுகின்றனர். நீதிக்கலை, மருத்துவக்கலை, சிற்பக்கலை, உழவுக்கலை ஆதிய தொழிற் கலைக் கல்லூரிகளும் சீரிய முறையில் வளர்க்கப் பெறுகின்றன

செயற்கரிய கருமமெனத் தமிழர் கருதும் செயல்களை, உசுமானிக் கலைக் கழகத்தினர் பத்தாண்டுகளில் மிக எளிதில் இயற்றியதன் பொருட்டென்னை? உண்மையான மொழிப்பற்றும் தன்னம்பிக்கையும், எண்ணிய கருமத்தை எவ்வாற்றானும் இயற்றுவேமெனும் மனத்திண்மையுமல்லவா? தமிழன்பர் என மகுடமிட்டுக்கொள்பவரிடத்து இத்தகைய பெற்றிமைகள் காணப்படுகின்றனவா? இவர் மாட்டுத் தன்னம்பிக்கையில்லை; தாய்மொழியின் எழில் நலங்களையும், சொற்சுவை, பொருட் சுவைகளையும் காண்பதற்குரிய தமிழறிவில்லை; ஆதலால், புதுக் கருத்துக்களைப் பேசுதற்குச் சொல்லில்லையெனவும், எழுதுதற்கு

எழுத்தில்லையெனவும் பழி தூற்றி அயல் மொழிகட்கு அடிமைகளாயிருக்கின்றனர். சென்னை மாகாணத்தில் கல்வித்துறையிலும் அரசியல் நெறியிலும் உயர் பதவியிலிருப்பவர்கள் அங்கில மொழியில் மதிப்பும் வடமொழியில் பற்றும் உடையவர்களாய் அவற்றை வளர்ப்பதில் கருத்துடையவர்களாயிருக்கின்றனர். சிலகாலமாய் நிகழ்ந்து வரும் நாட்டு மொழிக் கிளர்ச்சியின் பலனாய் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினர் F A B A தேர்வுகட்குத் தமிழைக் கட்டாயப் பாடமாக வைத்தும், தமிழாராய்ச்சிக் கழகம் நிறுவியும், தமிழகராதி வெளியிட்டும், தமிழில் B A Honours ஏற்படுத்தத் தீர்மானித்தும் சிறந்த தமிழ்ப்பணி ஆற்றியதாகக் கருதுகின்றனர் சற்றே ஆராய்ந்து பார்த்தால் இவையெல்லாம் வெளிமயக்கு என்பது தேற்றமாகும் B A. தமிழ்த் தேர்விற்கு வசதிதரும் உயர்தரக் கல்லூரி சென்னை நகரத்தில் ஒன்றுதானுமில்லை; வெளி நகரங்களில் கும்பகோணம் தவிர்த்த பிறவிடங்களில் இல்லை. தமிழ் வித்துவான் தேர்விற்கு வசதிதரும் கல்லூரி திருவையாறு அல்லாத பிறவிடங்களில் இல்லை அங்கில மொழியையும் வடமொழியையும் வளர்க்காத கல்லூரியும் பல்கலைக் கழகமும் சென்னைமாகாணத்தில் இல்லவே இல்லை. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினர் முடிவு செய்தவண்ணம் தமிழ் Honours வகுப்புகள் என்றைக்கேனும் உருவாகுமோவென ஐயுற வேண்டியிருக்கின்றது. சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சியாளர் வெளியிட்டிருக்கும் நூல்களையும், அவர்கள் செலவிட்ட தொகைகளையும் ஒப்பு நோக்குமிடத்து, கழகத்தின் வேலை நன்மதிப்பிற்குரியதாயில்லை.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தார் தொடங்கிய தமிழ் வேலை சென்னைக் கழகத்து வேலையினும் சிறிதளவு சிறந்ததெனக் கூறலாம். தமிழ் மொழிக்குத் தனித்தலைமை கொடுத்துச் சீரிய முறையில் வளர்க்கும் கடப்பாடுடைய இக்கழகத்தும் ஏனைய கழகங்களை யொப்பவே தமிழுக்கு ஓர் ஒதுக்கிடமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றக் கழகங்களில் செய்யும் வேலைகளையெல்லாம் செய்யத் தலைப்பட்டுப் பணமில்லாமை கண்டு, தமிழைச் சிறந்த முறையில் பேணவழியில்லையென மயங்குகின்றனர். தமிழில் கலை நூல்கள் எழுதுதற்குப் போதிய அளவு தொகைகள் தருவதில்லை; தமிழ் ஆராய்ச்சி வேலைக்கும் தமிழ் Honours தேர்வுக்கும், தமிழ் வித்துவான் படிப்பிற்கும் வருகின்ற மாணவர்களை ஊக்குதற் பொருட்டுப் போதிய அளவு உதவிச் சம்பளங்கள் கொடுப்பதில்லை தமிழ்நாட்டில் அருகிக் காணப்பெறும் நல்லாசிரியர்களைத் தேடி கொணர்ந்து பேணியும் போற்றியும் வைத்

துக் கொள்ளுவதில்லை; வடமொழிப் பிரிவில் பல்வகைத்தாய சிரோமணி வகுப்புகளை நிறுவத் துணிந்தவர்கள், தமிழில் வித்துவான் வகுப்பு மட்டும் வைத்து சிரோமணிப் பிரிவுகளை யொத்த தமிழ்ப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தாதிருக்கின்றனர். இசைக் கல்லூரியில் தமிழ்க் கல்விக்கு இடந்தராமலும், தமிழிசையை வளர்ப்பதற்குரிய வழிகளை அமைக்காமலும், தமிழ்ப் பற்றுடைய மாணவர்களைச் சேர்க்காமலும் வன்கண்மை புரிகின்றனர். இப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக் கழகத்தில் தமிழ் மொழிக்கும் இப்பல்கலைக் கழகத்திற்கும் சிறந்த தொடர்பு இருப்பதாகச் சட்டத்தில் புலனாகவில்லையே என வாதுபுரிபவர்களைச் சேர்த் திருப்பதால் அவர்களால் விளையும் தடுமாற்றங்கட்கு அளவு தானுமில்லை. பல்கலைக் கழகங்களில் உயர் பதவிகளில் இருப் பவர்களில் பெரும்பாலர் தமிழ்ப் பற்றும் தமிழறிவும் இல்லா தவர்கள். ஆதலால், இக்கழகங்களின் அமைப்பு மாறினாலன்றித் தமிழ்மொழி கீழ் நிலையில் வைக்கப்படுமென்பது ஒரு தலை ஆட்சிக் கழகத்திலும் (Syndicate), கலைக் குழுவிலும் (Acadamic Council) இடம் பெறுபவர் தமிழ்ப் பற்றில்லாத மேனாட்டுக் கலை யறிஞர். இவர்களால் தமிழ் வளர்க்கப் பெறுமென எண்ணுவது ஏமாற்றத்திற்கிடமாகும்.

வங்காளியர், மராட்டியர், ஆந்திரர் ஆகிய இந்தியர்கள் மிகுந்த மொழிப்பற்றுடையவர்களாய்க் காணப்பெறுகின்றனர். அங்கிலத்திலும், மேனாட்டுக் கலைகளிலும் புலமை நிரம்பியவர் களும் தம் தாய்மொழியில் பற்றுடையராய்த் திகழ்கின்றனர். செல்வம் படைத்தவர் மொழி வளர்ச்சிக்கான கருமங்களிற் செலவிடுதற் பொருட்டுப் பெருந் தொகைகளைத் தருகின்றனர். தாம் கற்ற கலைநூற் பொருள்களைத் தம்மவர் எளிதில் கற்பதற் குரிய நூல்களைத் தம் தாய்மொழியில் இயற்றுகின்றனர். தமிழ் நாட்டினர் தாய்மொழி வளர்ச்சிக்காக யாது செய்கின்றனர்? தமிழ்ப் பற்றுடையவர்கள் ஒரு சிலர் ஆங்காங்கு நடாத்தி வரு கிற தமிழ்க் கலாசாலைகளையன்றி, சிறந்த முறையில் விரிவான ஏற்பாடுகளுடன் நடத்தப்பெறும் உயர்தரத் தமிழ்க் கல்லூரி ஒன்றேனும் தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்குள் காண்பதற்கில்லை. தமிழ் வளர்ச்சிக்குச் செய்யப்பெறும் சிறு முயற்சிகள் நாடெங் கும் சிதறிக் கிடக்கின்றமையாலும், இவை சிறந்த குறிக்கோள் ஒன்றினை எய்தும் கருத்துடன் நடத்தப்பெறாமையாலும் மதிக் கத்தக்கதான பலன் இவற்றால் விளைவதில்லை. தமிழ் நாட்டி லுள்ள குறுநில மன்னர், நிலக்கிழவர்கள், செல்வர்கள் ஆதிய பெருமக்களில் பெரும்பாலர் தமிழ் மொழியிடத்து அன்பில்லா திருக்கின்றனர்; செவியிற்சுவை யுணரமாட்டாது, வாயுணர்வில்

திளைப்பவராயிருக்கின்றனர், இவர்களுடைய அரண் வாய்ந்த மாளிகைகளில் கண் முதலிய புலன்களைக் கவரும் பொருள்கள் சேமித்திருப்பதன்றி, அறிவையும் மனதையும் கவரும் தமிழ் நூல்களைக் காண்பது அரிதினும் அரிதாகின்றது. நாட்டின் தலைவர்களது நிலை இதுவானால், பொது மக்களின் நிலைமையைப் பேசவும் வேண்டுமோ? சினிமா, நாடகமாதிய காட்சிகளும், கிராம போன் பாடல்களும், 'காபி' ஆதிய உண்டாட்டுக்களும், சமய வாதங்களும், சாதிக் கலகங்களும், அரசியற் போர்களும், இன்ன பலவும் அளவிறந்த இன்னல்களை விளைப்பனவாயிருந்தும், அவைகளே மக்களின் உள்ளத்தை ஈர்த்து அயராது ஊக்கி வருகின்றன நல்ல நூல்களைக் கற்பதும், கற்றவர்கள் வாயிலாய்க் கேட்பதும் வழக்காறற்று வருகின்றன தமிழ் நாட்டின் நகரங்களிலுள்ள புத்தகக் கடைகளில் அங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்களிற் பயிலும் பாடப் புத்தகங்களையன்றி நல்ல தமிழ் நூல்களை விற்பது அரிதாகிவிட்டது செய்தித் தாள்களையும், நொடிப்பும் நகையும் மலிந்த விகடத் தாள்களையும், காதல், களவு முதலிய சிறுமைகளை விளங்கக் கூறி அறியாமாக்களை இன்புறுத்தும் நாவலகளையுமே தமிழ் மக்கள் பேணுகின்றனர். ஞானசாகரம், ஞாயிறு, செந்தமிழ்ச் செல்வி, கலா நிலையம், தமிழ்ப் பொழில் போன்ற மாதத் தாள்களை ஆதரிப்பார் மிக மிகக் குறைந்து வருகின்றனர். சுருங்கக் கூறின், தமிழரிற் பெரும்பாலர் சிறு தொழில்களையும் சின்னீரவாகிய இன்பத்தினையும் நாடுபவர்களாய், வாழ்க்கையின் சிறந்த குறிக்கோள்களை அறியாதவர்களாய்க் கீழ்நிலையை எய்தி இருக்கின்றனர், உலகர் போற்றிப் புகழும் உச்ச நிலையில் இருநத தமிழ் மக்கள் ஆற்றல் குன்றி, அறிவிழந்து, கல்லாமாக்களாய் ஆனதன் பொருட்டு என்னை? தாய்மொழிப் பயிற்சியை நெகிழவிட்டோம்; தமிழ் மூதறிஞர் கூறிய உறுதிப் பொருள்களை மறந்தோம்; அன்னியரின் நடை, உடை பாவனைகட்கும் அன்னிய மொழிகட்கும் அடிமைப் பட்டோம் இதனாலன்றோ 'கல்லாது நிற்பார் பிறரின்மையின் கல்விமுற்ற—வல்லாருமில்லையவை வல்லார் அல்லாருமில்லை" எனக் கூற முடியாது நம்மவரில் 100 க்கு 95 பேர்கள் கல்லா மாந்தர் எனக் கணக்கிடலாயிற்று

இக்குறைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய வழி துறைகளை அமைப்பது கடன் எனக் கண்ட தமிழறிஞர், எவ்வகையான முன்னேற்றத்திற்கும் கல்வியே சிறந்த கருவி எனத் தெரிந்து ஆங்காங்கே மாநாடுகள் கூடத் தொடங்கி இருக்கின்றனர். சில ஆண்டுகளின் முன்னர்த் துறையூரிலும் சின்னாளின் முன்னர்ச் சென்னையிலும் கூட்டங்கள் நிகழ்ந்தன, ஆரவாரங்கள் மிக்கிருந்தனவே

யன்றி விளைந்த பயன் யாதொன்றுமில்லை. அக்கூட்டங்கள் வீணே கூடிக் கலைந்ததன் காரணம் யாதென ஆராய்ந்து அத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் இங்கு விளையாது நாம் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். சமயத் திருத்தம், சாதித் திருத்தம் பற்றிய முடிபுகளைக் கருதத் தொடங்கினல் கலாம் விளையுமே யன்றி, நலம் காணமுடியாது அரசியலாரும், பிறரும் செய்ய வேண்டிய கருமங்கள் இவையிவையென முடிவுகள் செய்வது அவலமாய் முடிகின்றன மொழி வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான கருமங்கள் எவையென அறுதியிட்டு. அவற்றுள் சிலவற்றையேனும் நாமே நிறைவேற்ற வேண்டுமெனும் மனவுறுதியுடன் முடிபுகள் செய்யவேண்டும் தீர்மானிக்கப்படும் முடிபுகளை ஆட்சியில் கொணர்ந்து காரியங்களை முட்டின்றி முடிப்பதற்குரியதோர் சங்கத்தை நிறுவவேண்டும் உண்மைத் தமிழ்ப் பற்றும், பிறருடன் தோழமை கொண்டுழைக்கும் ஒருமைப் பாடும் உடைய தமிழன்பர்களையே அச்சங்கத்தில் உறுப்பினராய்ச் சேர்க்க வேண்டும். அறிவுக்கலை, அழகுக்கலை, தொழிற்கலை ஆகிய கலைகள் அனைத்தையும் செவ்விய தமிழில் தக்கார் துணைகொண்டு இயற்றவேண்டும்; இவ்வாறு இயற்றப்படும் நூல்களைப் பயில்வதற்குத் தொடக்கக் கல்லூரிகளையும், நடுத்தரக் கல்லூரிகளையும் உயர்தரக் கல்லூரிகளையும் நாடெங்கும் நிறுவவேண்டும்; நல்ல நூல் நிலையங்களை நாட்டவும், பொதுமக்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தவும் மிக மிக வசதிகள் இயற்ற வேண்டும். இச்சங்கத்தின் கொள்கைகளை ஆங்காங்கு பரவச் செய்வது தமது தலையாய கடமை எனக் கருதித் தமிழ்ப் பண்டிதர் அனைவரும் இத் தமிழ்ப் பணியை மேற்கொள்ளவேண்டும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள தமிழ்ச் சங்கங்கள் யாவும் ஒரு நோக்குடன் செயல்புரியும் பொருட்டு அவற்றை இச்சங்கத்துடன் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தமிழ்ச் சங்கங்கள், ஆண்டு விழாக்கள் நடத்துவதோடமையாது, இயல்பிற்கேற்றபடி தமிழ்க் கலாசாலையும், நூல் நிலையமும் நடத்தவும், சார்ந்துள்ள மக்கள் காவிய நலன்களை நுகரவும், கலை அறிவில் வேட்கையுறவும் வசதிகள் அமைக்கவும். தமிழில் வெளிவரும் சிறந்த நூல்களை அவ்வப்போது வாங்கவும் முன்வர வேண்டும். அரசியலாரின் துணையையோ, அங்கிலக் கல்லூரிகளின் ஆதரவையோ எதிர்பாராது, தமது வாழ்க்கையை நன்மதிப்புடன் நடத்திக் கொள்ளுமாறு மருத்துவம், சோதிடம், இசை, நாடகம் போன்ற சில தொழிற் கலைகளையும் வித்துவான் படிப்பிற்குப் பாடமாக அமைத்துச் சிறந்த முறையில் உயர்தரக் கல்லூரி நாட்ட வேண்டும். இவ்வாறன்றி, தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை மட்டும் பயின்றால் எவ்வண்ணம் B A முதலிய பட்டதாரிகள் பிழைக்கும் வழி தெரியாது,

வேலையில்லாது விழிக்கின்றார்களோ அவ்வண்ணமே தமிழில் புலமை பெறுவோரும் தவிக்க நேரும். இசைத் தமிழ் நாடகத் தமிழ், மருத்துவக் கலை, ஓவியக் கலை, சிற்பக் கலை, ஆதிய கவின் கலைகளில் தமிழ்ப் புலவர்கள் திறனடைந்தால் இக்கலைகள் வளர்ந்தோங்கும்; தமிழ்ப் புலவர் வளம் பெறுவர்; நாடும் நல னுறும். இது தமிழ்ப் பித்தனுடைய வெறுங்கனவன்று. உண் மையில் தமிழ்ப் பற்றுடைய அறிஞர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து, ஆங்காங்குள்ள அன்பர்களின் துணைகொண்டு சிறிது சிறிதாகப் பொருள் ஈட்டித் தமிழ்த் தொண்டு புரியத் தலைப்பட்டால் இவைமிக எளிதில் நிறைவேறும் தன்னம்பிக்கையும், உலை யாத ஊக்கமும், தளராத முயற்சியும் கருத்துவேறுபாடு விளை யக்கூடிய கருமங்களின்றும் விலகுதலும் ஒருமைப் பாடும் கொண்டு உழைப்பவர் இத்தமிழ்த் தொண்டே மேற்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்குள் அங்கிலக் கல்லூரிகள் எத்தனை வடமொழிக் கல்லூரிகள் எத்தனை வளனுற விளங்கு கின்றன! பிறமொழிகள் வளர்தற்கும், தமிழ்மொழி வளங் குன்றுதற்கும் காரணமாவது தமிழரின் முயற்றின்மையேயாகும். அரசியலாரையும், நாட்டின் தலைவர்களையும், மடங்களின் தலைவர்களையும், பெருஞ் செல்வ ரையும் பழிதூற்றுவதில் பயனில்லை.

> 'உழப்பின் வாரா வுறுதிகளுளவோ
> கழப்பின் வாராக் கையறவுளவோ

என்ற பொய்யாமொழியினைக் கடைப் பிடித்துத் தமிழறிஞர் ஊக்கத்துடன் முயலவேண்டும்

தமிழ் நாட்டின் நிலை பல்லாற்றானும் தளர்வுற்றிருக்கின்றது. நூற்றுக்கணக்கான அங்கிலக் கல்லூரிகளும், இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களும் தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்குள்ளிருந்தும், தமிழரிற் பெரும்பாலர் கல்லா மாக்களெனக் கருதப்படுகின்றனர். அங் கிலக் கல்லூரிகளிலிருந்து கற்றுத்தேறி வெளிவருபவர் புதுக் கொள்கைகட்கு அடிப்பட்டு, பிறர்மாட்டு அன்பும் அருளும் கொண்டு தொண்டு புரியுமாறறயாத ஊமராய்த் தனிச் சாதி யினராயிருக்கின்றனர் அறியாமை அகலவும், நாடு நலஞ் சிறக்கவும் தமிழ்க் கல்வியே சிறந்த கருவி. தமிழ்மொழியின் ஆக்கம் பெருதற்குரிய வழிகளை நாடித் தமிழறிஞர் நாட்டைப் புரப்பாராக.

> "எண்ணிய எண்ணியாங்கெய்துப எண்ணியார்
> திண்ணிய ராகப் பெறின்."

நலம்.

பம்பாய்ப் பத்து

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், பி. ஏ., எல், டி.

1 பம்பாய் நகரினைப் பார்க்கப் பரிந்துவந்தேன்
மும்பாவாம் தேவியுடன் முன்னின்றாய் — நம்பா
எளியனேன் யாண்டிருந்தி யாண்டேகினும்நீ
அளிதருவாய் ஆண்டை அமர்ந்து.

2 ஐவருண்ணின் றென்னை அலைத்திடினும் ஐயனே
நைவிலா துன்னை வழிபடும் — மெய்வழி
இன்னதென் றேழை யடியேற் கியம்பிடின்
என்னவேண் டும்வே றெனக்கு,

3 ஆக்கை யிதனுள் அகப்பட் டறிவின்றி
வேட்கை பலகொண்டு வீணுற்று — மீட்கைதான்
என்றுகொல்லோ என்றியான் ஏசறுவேன் ஈசனே
நன்று சொல் லாயோ நயந்து

4 காய மிதனுள் கரந்துநீ நிற்கின்ற
மாயம் அறிந்திலேன் மாதேவா — நேயம்
எனக்குன்பால் என்னண மேற்படும் ஏலா
தனக்கியான் தொண்டனே தாள்

5 பாழ்போம் பிறவி யிதுவெனப் பாவித்தே
வாழ்நாள் வறிதே வழுவவிடின் — பேழ்கணிப்பேன்
வீழ்நாள் வராமுன் விமலனே நின்றிருத்தாள்
தாழ்நாள் அருளாயோ தான்,

6 பரிகொன் றறியேன் நினைப்பரவிப் பாட
கரிசறுத் தென்கவலை காலும் — பரிசளித்தல்

பெம்மானே நின்றனக்குப் பேரியல் பன்ருமோ
அம்மாவென் ருக்குவாய் ஆர்த்து.

7 வன்னிகையால் நின்னுடைய வள்ளன்மை தன்னையான்
பொன்னின் எழுத்தால் பொறித்திடுவான் — உள்ளினுல்
என்னிடம்பொன் னேதென எள்ளலா காதெம்மான்
பொன்நீ எனதுள்ளம் புக்கு

8 பருவமழை நின்றிடின் பாழாமிப் பார்தான்
பருவமெலாம் ஆளும் பரனே — தருணம்
எதுவோ எனையாள நின்றிரு வுள்ளம்
கதுமெனல் எற்குண்டோ காண்

9 நவில்தோறும் நாமணக்கும் நால்வர்தம் பாடல்
செவியுறும் போதுள்ளம் தித்திக்கும் — சவியுற
யானவற்றைக் கற்றுணர்ந்தும் இன்றும் அறியேனே
ஞானமுடன் ஏற்கின்ற ஞாட்பு

10 நால்வர்கா லத்தொன்றில் நான்முன் பிறந்திருப்பின்
சால்புடை யேனுய்ச் சமைந்திருப்பேன் — பாலில்லா
என்பிறப்பை இப்போ திழித்திடா தெம்மானே
உன்சிறப்பை ஓதவருள் ஓர்ந்து.

✱ மும்பாதேவி —
உமாதேவி என்ற சொல்லின்
மரூஉ. பம்பாய் என்ற பெயர் மும்பாவிலிருந்து தோன்றிய
தென்பர்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் இலக்கியச் சுற்று - 3

பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறை திட்டமிட்டு நடத்தும் தமிழ் இலக்கியச் சுற்றின் மூன்ருவது கூட்டம் 13—10—76 வியாழனன்று நடைபெற்றது திரளான மாணவர்களும் பெரு மக்களும் கலந்து கொண்டனர். ஆசிரியர் திரு. செ வேங்கட ராமச் செட்டியார் தலைமையேற்ருர். தம் தலைமையுரையில் தமிழ்த்துறை தொடர்ந்து நடத்தும் இலக்கியச் சுற்று மாண வர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளது; பழம் புலவரையும், புதுப் புலவரையும், இணைத்துப் பேசும்போது தமிழில் இடையரு வளர்ச்சியைக் கூறியதாக முடிகிறது எனப் பாராட்டினர். சேக்கிழார் என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவாற்றிய திரு. செ. வைத்தியலிங்கம் சேக்கிழாரின் பெருமையையும் பன்னிரு திருமுறைகளில் ஓம் என்றும் கட்டுக்கோப்புடையனவாக இருத் தலையும், ஞானசமபந்தர் புராணத்தில் தமிழ்ப் பண்புகள் வலி யுறுத்தப்படுவதையும், கங்கையும் மதியும் என்ற பாட்டில் பெரிய புராணக் காப்பியத்தின் கருத்து, செறிந்துள்ள நிலையையும் எடுத்துக் காட்டினுர் பேராசிரியர் டாக்டர் வ சுப. மாணிக்கம் மறைமலையடிகள் என்ற தலைப்பில், தமிழ், ஆங்கிலம் வடமொழி ஆகிய மும்மொழிப் புலமையுடையவர் எனவும்; அடிகளாரின் ஆங்கில முன்னுரைகள் தனியாகத் தொகுத்து வெளியிடுவதற்கு உரியன எனவும், இந்திய நாடே அவர் நோக்கம் என்பதை அவர் எழுதிய நூல்கள் எல்லாம் காட்டுகின்றன எனவும், ஆரியத்தின் கொள்கைக்கு மாறுபட்டவரேயன்றி வடமொழியில் அன்புடையார் எனவும். அவர் மொழி பெயர்த்த சாகுந்தல நாடகத்தில் கட்டுரை எழுதுகிறவர்களுக்குப் பரிசு வழங்கத் தவத்திரு. காஞ்சிகாமகோடி அடிகள் முன் வந்திருப்பது பெரு மைக்குரியது எனவும், அடிகளாரின் ஒரு பெருங்கொள்கையான தனித் தமிழ் இயக்கத்தைப் பின்பற்றி மேலும் வலுப்படுத்துவதே அடிகளார்க்கு நாம் காட்டும் நன்றி எனவும் கூறி அவற்றிற்குப் பல மேற்கோள்களை அடிகளாரின் வாழ்விலிருந்தும் நூல்களி லிருந்தும் எடுத்துக் காட்டி முடித்தனர்.

துணைப் பேராசிரியர் க. வெள்ளைவாரணம் சேக்கிழாரின் சைவம், தமிழ் என்ற இரண்டு கொள்கைகளே மறைமலையடி களாரின் கொள்கை எனவும் இவ்விருவராலும் வழிவழித் தமிழ் மரபுகள் மீண்டும் மீண்டும் காக்கப்பட்டன என்றும் சொல்லி நன்றி கூறினுர்.

ஆவணி இதழின் தொடர்ச்சி

தமிழ்த் தொண்டு

[பேராசிரியர். ச. பாலசுந்தரம்]

எத்தனை முனிவோர் இருந்துளர் உலகில்
சித்தத் திருப்பவர் அகத்திய ேைடு
பவணந்தி இருவரே, படிமையோர் பலருள்
தொல்காப் பியன்றன் துலங்குகின் றன் நம்
உளத்தில், அடிகள் ஆயிரக் கணக்கினர்
இளங்கோ அடிகளே இருக்கிறார் நெஞ்சில்
வணிகருள் சாத்தனர் மன்னருள் கடுங்கோ
அதிவீர ராமன் மாதருள் ஔவையார்
புனித வதியார் புகழ்சேர் ஆண்டாள்
மனத்தில் வதியும் மாண்பின ராயினர்
தேவருள் திருத்தக்க தேவரே வாழ்கிறார்
அமைச்சருள் சேக்கிழார் அகத் தொளிர்கின்றார்
உவச்சருள் கம்பன் உளத்தை ஆள்கிறன்
செயங்கொண்டானும் ஒட்டக் கூத்தனும்
நயங்கொண்டுள்ளனர் நாவலர் நெஞ்சினில்
ஏன்எனின் விடையான் விளம்பவும் வேண்டுமோ ?
இக்கால் நோக்கின் எத்துணைப் பிள்ளைகள்
ஐயர் ஐயங்கார் சாத்திரி யார்கள்
நாவலர் நாட்டார் நகரத் தார்கள்
முதலியார் கவிஞர் கட்டுரை யாளர்
கதையெழுத் தாளர் கணக்கிலடங்கார்
வளமுற நெஞ்சில் வாழ்வோர் யார்யார் ?
பிள்ளையுள் மீனட்சி சுந்தரம் அவர்பின்
உள்ளிடின் அனந்தைச் சுந்தரம் சிதப்பரம்
வேதநா யகத்தையும் விளம்புவர் சீர்சால்
தமிழவே ளவர்களைச் சாற்றவும் வேண்டுமோ ?
ஐயருள் சுவாமிநா தையர் அவரொடும்
அனந்தராமைய ஐயங் காரெனின்
இராகவன் அப்பன் இன்னு மீரொருவர்
நாவலர் எனின் ஆறுமுக நாவலரே
நாட்டார் எனின் மு வேங்கடசாமியே
செட்டியார் எனின் கதிரேசனர் சிதம்பர
நாதனர் என்ப முதலியார் என்றிடின்
திரு வி. க கா. நமச்சிவாயா
கவிஞருள், பாரதி பாரதி தாசன் கவிமணி
இன்னும் ஒருசிலர் தனித்தமிழ் எழுச்சியில்

மறைமலையடிகள் வளர்எழுத் தாளருள்
அறிஞர் அண்ணு கல்கி ராசாசி
முறையால் இனுஞ்சிலர் தம்மையும் மொழியலாம்
காரணம் இவரெலாம் தனித்தமிழ்த் தொண்டர்கள்

ஒப்பருந் தொண்டென் ருலும் ஊதியங்கருதிச் செய்யின்
தப்பில்நற் பணியென்பார்கள் தம்முயிர் உடம்பு செல்வம்
துப்பமை பதவியின்ன துறும்பென மதித்தெந் நாளும்
இப்புவிசிறப்புற் ருேங்க இடையரு துழைப்போர் தாமே

தொண்டருள் பெரியோர் தேவ தூதர்மன்பதைக்குத் தெய்வம்
எண்டிசை வாழ்வோர்க்கெல்லாம் பொதுவினில்
இயங்குவார்வண்
கொண்டல்தன் உடம்பைநல்கும் கொடையினுக்
கெடுத்துக்காட்டாம்
மண்டெரி விறகுதன்னை மாய்த்துபே ரொளியை நல்கும்

மருகித்தன் மேனி தேய்ந்து மணந்திடும் சாந்து தீயில்
உருகியும் அரத்தால் தேய்ந்தும் ஒளிவிடும் செப்பொன். வெந்து
கருகிநன் மணத்தைச் செய்யும் காரகில் தமக்குத் துன்பம்
பெருகினும் பெரியோர் தொண்டு பேணுதல் தவிரார் ஆங்கே

வண்டமிழ்த்தூய்மை காட்டும் மறைமலை யடிகள் வேந்தர்
கண்டமுக்கழகம் ஒப்பக் கரந்ததையிற் சங்கம் கண்டு
தண்டமிழ் வளர்த்த எங்கள் தமிழவேள் உமாம கேசன்
விண்டதே னடைபோற் பாக்கள் விளம்பிய தேவிப்பிள்ளை

நற்றமிழ்ப் பொலிவை நாட்டில் நட்ட ந. மு வே. நாட்டார்
கற்றவர் வாழ்வுகொள்ளச் செய்த கா. நமச்சிவாயர்
மற்றவர் தொண்டின்சீர்த்தி மனங்கொளக் கவிஞர் ஐவர்
முற்றிய கழைச் சாறீய முன்னுளார் மடுப்போம் வம்மின்

நிறைவுரை :—
அவரவர் வழியில் இன்பா அரங்கினில் ஏறி மிக்க.
சுவைகமழ் கவிதை தந்தார் தொகுபுகழ் மேவி இந்தக்
கவிஞர்கள் தொண்டால் வாழக் கனிவொடு வாழ்த்துகின்றேன்
தவலரு மரங்கிலென்னைத் தகவுசெய் சான்ருேருக்கும்

அன்பவையோர்க்கும் நல்ல அறிவுசால் மாணுக்கர்க்கும்
இன்பொடு நன்றிபூத்த இதயத்தால் நன்றி கூறித்
துன்பெலாம் நீக்கித்தூய தொண்டினைத் தமிழ்க்குச் செய்வோர்
மன்பதைபோற்ற வாழ்கென்றிசைத்தவர்ப் போற்றுகின்றேன்

வாழ்க தமிழ்த் தொண்டர்கள்

ஆவணி இதழின் தொடர்ச்சி

பல்லவராயன்பேட்டைக் கல்வெட்டு தரும் வரலாறு

பேராசிரியர், சி. கோ. தெய்வநாயகம்,
எம் ஏ., பி எசி., டிப்-இன்-அக்ரி. சர்டிபிகேட்-இன்-எபி

"இவர் வியாதிபட்டு இன்றியே ஒழிந்தாராதலின்" (வரி 21) எனும் வரிகளையும் ஈண்டு இணைத்து சிந்திக்க பெருமானம்பிப் பல்லவராயரின் முடிவு புலனாகும் "வியாதி பட்டு இன்றியே" எனுந் தொடரில் வியாதிபட்டு எனுந் தொடர் உடன்பாட்டுப் பொருளிலும், "இன்றியே" என்பது எதிர் மறைப் பொருளதாயும் இருத்தலாலும் இறுதிச் சொல்லின் வன்மையினை நோக்கி, அவர் வியாதி படாமல், பகைவர்களால் ஒழிக்கப்பட்டார் என்னும் செய்திப் புலப்படுத்தப்படுகிறது 'சிறப்பித்தாரில்லை' 'அவர் வருவாரில்லை' "அவர் படித்தாரில்லை" போன்ற எடுத்துக் காட்டுக்களைக் கொண்டு மேற் கூறிய செய்தியின் வன்மையினைக் காணலாம். மேலும் நடுத்தர வயதினராக, தன் தாய் வாழ்கின்ற போதே இறந்துள்ளமையினாலும், இவர் வியாதிபடாது பகைவரின் சூழ்ச்சியினாலேயே ஒழிந்திருக்கின்றார் என்பது புலனாகின்றது.

இவர் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்திருப்பின். நோய் வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தில் தன் குடும்பத்தார்க்கு பிற்காலத்தில் வேண்டிய வாழ்க்கை வசதிகளை அமைத்திருக்க முடியும் அல்லது அரசே அமைத்துத் தந்திருக்கவும் கூடும். வேத வனமுடைய அம்மையப்ப பல்லவராயன் நிச்சயித்து, சோழநாட்டு அரச அதிகாரிகள் இப்பெருமானம்பியின் குடும்பத்திற்கு இறையிலி நிலங்கள் தருவதிலிருந்து இவர்கள் புரக்க வேண்டிய அளவிற்கு அப்பெருமானம்பியின் குடும்பம் திடீர் என தலைவனும் பல்லவராயரை இழந்து வறுமையுற்ற நிலையில் துன்புற்றிருந்தது என்பது புலனாகின்றது.

இப்பல்லவராயர் வியாதிபடாது, எதிரிகளின் சூழ்ச்சிக்கு இலக்காகி ஒழிந்தமைக்குக் காரணம் என்ன? இவரின் இறப்பிற்குப் பின் இவரின் குடும்பம் அரசினரால் புரக்கப்பட வேண்டிய இன்றியமையாமை என்ன? எனும் கேள்விகளுக்கும் இக் கல்வெட்டே விடையிறுக்கின்றது. இப்பெருமானம்பிப் பல்லவ

ராயர் இரண்டாம் ஸ்ரீராசராச சோழனிடம் இராச காரியம் செய்து ராசராசரிறந்த பிறகும் தன் கடமைகளை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து சோழ நாட்டினையும், சோழ நாட்டரசினையும், பாதுகாத்து நிலைக்கச் செய்தமையே பகைவர்கள் இவரை ஒழிப்பதற்குக் கொண்ட காரணமாகும்.

அரசனிறந்த ஞான்று, அரச வாரிசுகளைக் காத்தும், பின் முறையாக அவ்வாரிசிற்கு ஆட்சி நல்கியதும் இடையில் எழுந்த உள்நாட்டுக் குழப்பங்களை அடக்கியதும், சிறுபிள்ளை மன்னனுக இருத்தலின் வெருண்டு வந்த ஈழ பாண்டிய படையெடுப்புக்களை முறியடித்து, சோழநாட்டின் பரப்பினைப் பல்கச் செய்ததும், எஞ்ஞான்றும், சோணுட்டு நல்லாட்சிக்கே உழைத்ததும், இறுதியில் சோணுட்டுப் பொருட்டு சோழ நாட்டுப் பகைவர்களின் சூழ்ச்சிக்கு இலக்காகி இறந்ததும் தன்னலமிலாது சோழ அரசின் நல்வாழ்விற்கே தன்னையும் ஈந்து தகைமை புரிந்தவராதலின் இவரது தொண்டினை சோழ அரசு மறவாது, வகைவழி பெருத அவர்தம் குடும்பத்தினைப் பேணவேண்டிய கடமை பூண்டதாக செயற்பட்டது.

இவ்வாறு பகைவர்களின் சூழ்ச்சிக்கு இலக்காவதற்கும், சோணுட்டுப் பெருங்குடியாளரால் எஞ்ஞான்றும் மதித்துப் போற்றத் தக்கவருமாக விளங்கும வகையில் பெருமாள் நம்பிப் பல்லவராயர் செய்த இராச காரியங்கள் அக்காலத்தில் யாராலும் செய்ய ஒண்ணுத ஒன்றும். அவற்றை ஈண்டு கல்வெட்டுக் காட்டும் முறையிலேயே முறையாகக் காண்போம்.

1. படைக் குழப்பத்தினை நீக்கியது: (வரிகள் 6—7) இரண்டாம் இராசராச சோழன் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தினைத் தலைநகராகக் கொண்டு, அங்கிருந்த அரண்மனையில் இருந்து சோணுட்டினைச் செங்கோலோச்சிப் புரந்தவனுவான். இவனிறுதிக் காலத்தில் உடல் நலிந்து செயலற்ற அளவில் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான். அந்நிலையில் படைகளையும், படைத்தலைவர்களையும் (படை முதலிகள்) முறையாகக் கவனிக்கவில்லையாதலால். ஆங்கே பூசல்கள் எழுந்தன அப்பூசல்கள் எழுந்த அரசரின் பற்றுகிய அரண்மனையின் பாதுகாவற்படையினைச் சார்ந்த யானை, குதிரை முதலிய சேனைப் படைஞர்கள், அரண்மனைக் காரியஸ்தர்களாய அகம்படிகள் முதலானவர்களிடையே உள்ள பிணக்குகளையும், குழப்பங்களையும் இராசராசனின் ஆணைக்கிணங்க நாட்டின் எல்லா ஆளுகைப் பணிகளுக்குத் தலைவனுகப் பொறுப்பேற்று, தன் நிர்வாகத் திறத்தால் போக்கி,

அவரவர்களுக்குரிய, பதவி உயர்வு, சிறப்பு முதலானவற்றை முறையாகச் செய்து குழப்பத்தை நீக்கியவர் இப்பெருமானம் பியார் ஆவார்.

2. அரச வாரிசுகளைக் காத்தது: பெரிய தேவராகிய இரண்டாம் இராசராசன் துஞ்சிய பொழுது அவனல் அவனுக்குப் பிறகு பட்டத்திற்குரிய வாரிசாகச் சுட்டப் பெற்றிருந்த குழந்தைகட்கு ஒன்றும் இரண்டுமாக வயது இருந்தமையின், அக் குழந்தைகட்குப் பகைவர்களால் ஊறு வராதவண்ணம் அக் குழந்தைகளை கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலின்று மல்லாது, பழையாறை, ஆயிரத்தளிப்படைவீடும் விட்டு (வரி 7) இராசராச புரத்திற்குக் கொணர்ந்து, ஆங்கு, அரச குழந்தைகளும், அரசப் பெண்டிரும் தங்கி வாழும் வகைக்கு. அரண்மனையும். அந்தப்புரத்தினையும், காவலுக்கு வீரர்களையும் அமைத்து, ஆற்றிற்கண்மையில் உள்ள பாதுகாவலுடைய வளவிய நிலப்பாங்கில் தன் கவனிப்போடு தங்க வைத்துப் பாதுகாத்தான்.

3. வாரிசு உரிமைக் குழப்பத்தினைப் போக்கியது: இரண்டாம் இராசராசன் இறந்தபோது இக்குழந்தைகள் சிறுவர்களாதலின் 'வாரிசு உரிமை பற்றி' உறவினரின் சூழ்ச்சிகளும். தொல்லைகளும், குழப்பங்களும், அவற்றின் வழியே அரசியலுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களையும் தான் ஒருவனகவே இருந்து விலக்கி. சோழ நாட்டின் நல்லாட்சியினை மன்னனில்லாது அமைதியாக நடத்தினன்.

4. இரண்டாம் இராசராச சோழன் துஞ்சுதற்கு முன், வாரிசு இல்லாமையினைப் பற்றி வருத்தமுற்றிருந்தபொழுது, முன்னாளில், வாரிசில்லாத நேரத்தில் அதிராசேந்திர சோழனுக்குப்பின் தாய் வழி உரிமை பெற்ற தௌகித்ய பரம்பரையினைச் சார்ந்த முதலாம் குலோத்துங்கன் எனும் இராசராச நரேந்திரன் தாய் வழி உரிமை கொண்டு சோணுட்டு அரச உரிமை கொண்டது பற்றிய வரலாற்றினை எடுத்து மன்னனுக்குரைத்து அவனைத் தேற்றி, அவன் ஒப்புதல பெற்று இரண்டாம் இராசராச சோழனின் பாட்டனுகிய விக்கிரம சோழனின் மகள் வயிற்றுக் கொள்ளுப் பேரனும் நெறியுடைப் பெருமாளின் மகனுகிய எதிரிலிப் பெருமாளையும் (2 வயது) அவன் தம்பியினையும் கங்கைகொண்ட சோழ புரத்தினின்றும் பிரயாணம் பண்ணுவித்து பழையாறை ஆயிரத்தளிக்குக் கொணர்வித்து, ஆண்டு இரண்டாம் இராசராசன் துஞ்சிய அன்றே மண்டை கவிப்பித்தது (இளவரசுப் பட்டம் கட்டியது). அது கொண்டு

இறந்த மன்னனால் மண்டை கவிப்பிக்கச் சுட்டப்பெற்ற எதிரிலிப் பெருமாளேயே, இரண்டாம் இராசராசனுக்குப் பிறகும் சிறு பிள்ளையாயினும், அரசனாக உறுதிப்படுத்தி, நான்காம் வயதிலே அவனுக்கு இரண்டாம் இரசாதிராசன் எனப்பட்டம் சூட்டி திருவபிடேகம் செய்வித்து மன்னராக்கினர்.

5, மன்னன் எதிரிலி சிறுபிள்ளையாயினும் அவனரசாட்சிக்கு உடன் கூட்டங்களும் நாடும் ஒன்றாக உடன்பட்டு செம்மையாக அரச காரியங்கள் செல்லுமாறு செய்வித்தார்.

6. அவர்கள் தனியதிகாரம் செய்வது போன்ற நிலைகளையும் தவிர்த்தருளி, அவரவர் கடமைகளை சரிவரச் செய்ய வைத்தார்.

7 இந்நிலையில், ஈழநாட்டின் பாண்டி நாட்டின் அரசு உரிமை பற்றிய குழப்பத்தினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பாண்டி நாட்டை தன்னதிகாரத்திற்குட் படுத்துமளவிற்கு கொண்டுவர, உளவர்களையும் இலங்காபுரித் தண்டநாயகன் போன்ற படைத்தலைவர்களையும் அனுப்பிவைக்க, பாண்டிய அரச வாரிசுகளுள் ஒருவரான குலசேகர பாண்டியன், பாண்டிய நாட்டை விட்டு சோழ ராஜ்யத்தில் அடைக்கலம் புகுந்து, தன் நாட்டைத் திரும்பவும் தாளுமாறு செய்ய வேண்ட அவ்வாறே செய்ய மன்னன் ஒப்புதலோடு ஆணையிட்டார்.

8 ஆணையிட்டதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் ஈழநாட்டுப் படையோடு போரிட்டு, இலங்காபுரித் தண்டநாயகன் போன்ற படைத் தலைவர்களின் தலையினைக் கொய்து மதுரைக் கோட்டை வாசலில் தைப்பித்து வைத்துப் பாண்டிநாடு ஈழநாடாகா வகையில் பாதுகாத்தவர்.

9. குலசேகரபாண்டியன் சோணாட்டில் தங்கியிருந்தபோது, அவனது தகுதிக்குக் குறைவு நேராத வகையில், வேண்டியன எல்லாம் குறைவறச் செய்த பண்பாளர் ஆவார்.

10. ஆணையிட்டவாறு குலசேகர பாண்டியனை மதுரைக்கு மன்னனாக்கி, ஆட்சியருளி, நிலைப்படுத்தியவர்.

11. சோணாட்டிற்கு அடங்கிய நாடுகளாக, தொண்டை நாட்டினையும், பாண்டி நாட்டினையும் முறையாகப் புரந்து வந்தவராவர்.

12 தன் கட்டளை வழியிலேயே இராச காரியங்கொண்டு செயற்பட்ட போழ்தே வியாதிபட்டு இன்றியே பகைவர்களின் சூழ்ச்சியால் ஒழிந்தவராவர்.

இவ்வாறு மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அருஞ் செயல்களை யெல்லாம் தனி மனிதனுகப் பேரரசன் இறந்தபோதும் சிறுவன் இராசாதிராசன் ஆட்சித் திறனுக்குரிய வயது பெருத காலத்திலும் செயலாற்றி அரச உரிமைகளையும், வாரிசுகளையும் நாட்டினையும் தந்நலங் கருதாது, பொறுப்புணர்ச்சியோடு பாதுகாத்து நன்னிலைக்குயர்த்தி தன் ராச காரியத்திலேயே நோயின்றி உயிர் கொடுத்த சிறப்பினை முன்னிட்டும்தான் இவரது குடும்பத்தாரைப் புரக்கும் பொறுப்பு அற்றைய சோழ அரசினர்க்குத் தலையாய கடமையாக நின்றது என்பதனை வெள்ளிடைமலையாக இக்கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது.

இக்கல்வெட்டில் காணக்கூடிய எழுத்துக்கள் முதலாம் இராசராசனின் பெரிய கோவில் கல்வெட்டுக்களைப் போன்ற அழகிய பண்டைய வடிவ எழுத்துக்கள் அல்ல தற்கால தமிழ் எழுததுக்களின் முதற் சார்பினவாகவே காணப்படுகின்றன. அககல்வெட்டினைத் திருமுகமாக முதலில் எழுதிய "மீனவன்" எழுத்துப் புணர்ச்சிகளோடு தொடர்களை அமைத்துள்ளான். "காரணவரானுரையுமிகுதிப்" (வரி 14) எனும் பகுதியில் உள்ள காரணவர் + ஆனுரையும + மிகுதி என்ற மூன்று சொற்களையும் ஒன்றிணைத்து எழுதியுள்ளமையினையும் "தண்டநாயகனுள்ளிட்டாரை" எனுந் தொடரையும் இவை போன்ற தொடர்களையும் காண்க.

ஆனுல் அத்திருமுகத்தினைக் கல்லில் வெட்டியவன் திறமையற்றவன் என்பதனைக் கல்வெட்டின 11 ஆவது வரியிலுள்ள "கங்கை கொட சோழபுரத்து" எனும் தொடரும் "மண்டை கவிபிபித்" எனும் 12 ஆம் வரித்தொடரும் புலப்படுத்துகின்றன. "கங்கை கொண்ட சோழபுரம்" என்பதனை கங்கை கொட சோழபுரம் என 'கொண்ட' என்பதில் 'ண்' ஒற்றினை விட்டுவிட்டும் 'கவிப்பித்த' என்ற தொடரை "கவிபிபித்" எனத் தவருகப் பொறித்துள்ளமையும் காண இக்கருத்து வலிமையுறுகின்றது. எனவே இக்கல்வெட்டின் உண்மை எழுத்து நிலை, பிற்கால வடிவமுடையதாயும், திறமற்ற கல்தச்சனல், திறமையற்ற நிலையில் மேலாக, தொடர்ப்பிழைகளோடும் பொறிக்கப் பட்டுள்ளமையினையும் மனத்தே கொண்டு இக்கல்வெட்டினைப் பற்றிய ஆய்வினை நாம் மேற்கோடல் வேண்டும்.

இரண்டாம் இராசராசன் : கி பி. 1163-ல் இரண்டாம் இராசராசன் இறந்து போனான். இதனைப் பல்லவராயன் பேட்டைக் கல்வெட்டின் "பெரிய தேவர் துஞ்சியருளின நாளிலே மண்டை கவிப்பித்துப்" "போந்தாரானவாறே" (வரி 12) என்ற பகுதி விளக்குகிறது சதாசிவ பண்டாரத்தார் அவர்கள் இரண்டாம் இராச இராசனுக்குப் பிறகு சோழ அரியணை யேறிய இரண்டாம் இராசாதி ராசன் 1163-இல் இளவரசுப் பட்டம் பெற்றவன் என்பதாகச் சுட்டிச் செல்கிறார். பல்லவராயன பேட்டைக் கல்வெட்டுச் செய்தியோ இரண்டாம் இராசாதி ராசனுக்கு மண்டை (இளவரசுப் பட்டம்) கவிப்பித்த அன்றே இரணடாம் இராசராசன் இறந்தான், என்பதனை "மண்டை கவிப்பித்துப் போந்தார்" எனக் குறித்தது எனவே இரண்டாம் இராசராசன் இறந்தது 1163 லேயே எனக் கொள் தலே சிறப்புடைத்தாம்.

இம்முடிபிற்குத் தடையாக 1172 வரை இரண்டாம் இராச ராசனின் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுக்கள் ஆந்திர மாநிலத் தில் உள்ளன. எனவே இராசராசன் கி. பி. 1172 வரை உயிரு டன் இரண்டாம் இராசாதிராசன் ஆட்சி செலுத்துங் காலத் திலும் இருந்ததாக திரு. N. சேதுராமன் போன்றோர் கூறுகின்றனர்.

பண்டாரத்தார் போன்ற பேரறிஞர்கள் இக்கருத்தினை முன் பேயறிந்து அதற்கு இயல்பான வரலாற்றடிப்படையின் பல்லவ ராயன பேட்டைக் கல்வெட்டினைப் படிக்க வேண்டிய முறையில் படித்து தம் ஆழ்ந்த பல்லாண்டுக் கல்வெட்டு துறைப் பயிற் சியின் துணை கொண்டு. வரலாற்று நிலை முடிபு கண்டு, "இராசராசன் 1163-ல் இறந்தாலும் ஆந்திர குறுநில மன்னர் கள் அறியாமையால் கல்வெட்டுக்களை வெட்டினர்" எனக் குறித்துச் சென்றார்.

ஆயின் இக்கருத்தினை மறுக்கு முகத்தான் "சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கு ஆந்திரர்கள் இராசராசன் இறந்ததை அறி யாமல் இருந்தார்கள் என்பது சரித்திரத்திற்கு ஒவ்வாதது" திரு. N. சேதுராமன் குறித்துச் செல்வர்.

10 ஆண்டு காலம் ஆந்திரர்கள் அறியாமலிருந்ததில் வியப் பொன்றுமில்லை. ஒவ்வாததேதுமில்லை. மிகச் சிறந்த அரசியல் சாணக்கியனும் பெருமானம்பிப் பல்லவராயனின் சிறந்த அரசி யல் சூழ்ச்சியினால் அவரறியாதிருந்தனர். 2 வயதுக் குழந்தைக்கு

மண்டை கவிப்பித்த நிலையில் அரசன் இறந்து போனதை வடபுலத்தார் அறியா நிலையில் பாதுகாத்து. தானே சிறு குழந்தையாம் இராசாதிராசனை பெயரளவில் ஆட்சித் தலைவனாகக் காட்டி சோழப் பேரரசினை நன்முறையில் நடத்திச் சென்றவன் பல்லவராயன் ஆதலின் சோழ அரசியலில் குழப்பங்கள் ஊறுகள் நிகழா வண்ணம் இதுபோல் அரசரிறந்த செய்தியினை மறைத்து ஒப்பியதும் சிறப்பான அரசியல் தொண்டேயாம். இன்றேல் ஆந்திரத்தார் அரசனற்ற சோழ அரசிற்கு அடங்காமல் எதிர்த்திருப்பர் எனவேதான் அவரறியாமல் இராசராசன் இறந்த செய்தி பல்லவராயரால் மறைக்கப்பட்டது. சோழராட்சி காக்கப்பட்டது. ஆந்திரரும் 1172 வரை இரண்டாம் இராசாதிராசன் உரிய பருவம் எய்தும் வரையிலும் பெருமானம்பிப் பல்லவராயர் இறக்கும் வரையிலும் இரண்டாம் இராசராசன் உயிருடன் இருப்பதாக கருதிக் கொண்டு கல் வெட்டுக்களை வெட்டியிருக்கின்றனர்

இராசராசன் நோய் வாய்ப்பட்டமையால். ஆட்சியினை நேரிடையாக நடத்த முடியாதாகையால் பெருமானம்பிப் பல்லவராயனை ஆட்சி நிர்வாகப் பொறுப்பாளனாகி எல்லா உரிமைகளையும் அளித்து, தன் பேரில் தனக்குப் பிரதிநிதியாக சோழ நாட்டினை ஆண்டுவரச் செய்தான். எனவே ஆந்திரருள்ளிட்டார் இராசராசனுக்கு அடங்கி நடப்பது போன்றே இப்பல்லவராயனுக்கும் அடங்கி நடக்கலானார்கள். இதனை, பத்து கோயில் கொத்துமானை குதிரை அகம்படி உள்ளிட்டா துறைகளுக்கும் முதலியாக" எனும் கல்வெட்டுத் தொடர் வலியுறுத்துகின்றது.

முதல் பாண்டிய சோழப் போர் கி. பி. 1171-ல் நிகழ்கிறது இராசராசன் அதுபோது உயிருடன் இருந்தான் என்றால் அவன் பெயரிலல்லாமல் இராசாதிராசனின் பெயரில் உள்ள கல்வெட்டில் குறிக்கப்படுவதேன்? எனவே கி. பி 1171-ல் இராசராசன் உயிருடன் இல்லை என்பது தேற்றம்.

எனவே இரண்டாம் இராசராசன் கி. பி 1146 இல் இருந்து 1163 வரை அரசாண்டவன் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை என்பதறிக.

விக்கிரம சோழனின் பெயரனாகிய இவ்விராசராசன் கி பி 1146-ல் தன் தந்தைக்குப் பின் சோழ அரியணையினை ஏற்றவனாவான். இவனுக்கு நெறியுடைப்பெருமாள் என்ற ஒரு

சகோதரி இருந்திருக்கின்ருள் விக்கிரம சோழன் இறந்த பிறகு அரசேற்ற இவ்விராசராசன் கி பி. 1163 வரை சோழ அரசினை நடத்தியவனுவன். பெருவீரனுக இருந்தமையின் முன்னோர் ஈட்டித் தந்திருந்த சோழ நாட்டுப் பரப்பினைத் தன்னுட்சியிலும் தக்க வைத்துக் கொண்டிருந்த பெருந்தகை. இவனுக்குப் பிள்ளைப் பேறில்லா ஒரு நிலையே மிகுந்த மனத்துன்பினை அளித்துளது போன்ம்.

இந்நிலையில் தன்னிறுதி ஆட்சிக் காலங்களில் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்தானென்பதனையும் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன. வரலாற்றுப் பேராசிரியர் சி கோவிந்தராசனுரின், "பத்தூரில் பழைய வேள்வி" என்னும் ஆய்வுரையின் அடிப்படையினை 'பத்தூர்' தொல்பொருளாய்வின் வழியே நமக்கு இதுகாறும் கிடைத்திராத உறுதியான வரலாற்றுச் சான்று ஒன்று கிடைத் துளது அது நோய் வாயுற்றிருந்த இச்சோழன் உடல்நிலை தேறுவதற்காக ஆசாரியர்கள் இவ்வூரில் வேள்வி செய்தமையே யாம். இவ்வேள்விச்சாலை 1963-ல் திரு. கோவிந்தராசனுர் அவர்களால் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டு பத்திரிகைகள் வாயிலாக வும், தமிழ்ப் பொழில் வாயிலாகவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எனவே உடல்நலம் குன்றிய நிலையில் இராசராசன் வாரிசின்றி நலிந்தமை உறுதிப்படுத்தப் பட்டதறிக.

இவ்வாறு வேள்வி செய்த காலம் இராசராசனின் 16 ஆவது ஆட்சியாண்டாகும் எனவே (இவன் பட்டமேற்ற 1146+16=) 1162ல் இவன் உடல் நலத்திற்காக இவ்வேள்வி செய்யப் பெற்றிருக்கின்றது.

இந்நிலைகளில் இராசராசன் வருத்தமுற்றிருந்த போழ்து தான் அறிவுடை அமைச்சனும் பெருமானம்பிப் பல்லவராயன் முன்னுளில் வீர ராசேந்திரனுக்குப் பிறகு தாய் வழி உரிமை பற்றி சோழ அரசியலை ஏற்ற தௌகித்திய பரம்பரையிலுதித் தவனும் அம்மங்கை தேவி + இராசராச நரேந்திரனின் புதல் வனும், முதலாம் இராசேந்திரனின் பெண்வழிப் பெயரனுமாகிய முதற்குலோத்துங்கனின் வரலாற்றினை. எடுத்துரைத்து, மன் னன் மனதினைத் தேற்றி, இராசராசனின் சகோதரியாகிய நெறியுடைப் பெருமாள் என்பாளின் மகனும், விக்கிரம சோழ னின் பெண் வழிப் பெயரனுமாகிய எதிரிலிப் பெருமாளையும் அவன் தம்பியினையும் சுட்டிக்காட்டி அவர்களையே வாரிசாகக் கொள்ளுமாறு அரசியலடிப் படையில் வலியுறுத்தி இருக்கின்ருன்.

அரசன் நோயுற்று, வாரிசற்று இருந்த நிலையினைக் கண்ணுற்ற பங்காளிகளும், தாயாதிகளும் வாரிசுரிமைபற்றி கலகம் விளைத்தல் இயல்பு. அரசியலதிகாரிகளும், அடங்கியிருந்த குறுநில மன்னர்களும் தனியாட்சி செலுத்து முறையில் கேட்பாரற்று தனித் தன்மையோடு செயல் புரிய முனைந்த போழ்துதான்.

அரசனால் குறிக்கப் பெற்ற சுங்கை கொண்ட சோழபுரத்து ஏழுந்தருளியிருந்த (வந்திருந்த) 2 வயதும், ஒரு வயதும் நிறைந்த விக்கிரம சோழனின் பெயரர்களும், நெறியுடைப் பெருமாளின் புதல்வர்களுமாய பிள்ளைகளைப் பிரயாணம் பண்ணுவித்து சோழரின் அரச குடும்ப தலைநகராகிய பழையாறை ஆயிரத்தளிக்கு அழைத்து வந்தான் இப்பல்லவராயன் அரச வாரிசுக்காகப் போட்டியிட்டு கலகம் விளைத்த பங்காளிகள் அரசவாரிசுகளாக மன்னனால் ஏற்கப்பட்ட நிலையில் தருவிக்கப்பட்டுள்ள குழந்தைகளுக்கு ஊறு செய்ய முனைந்திருக்கின்றனர். எனவேதான் பல்லவராயன் அக் குழந்தைகளை இராசராசபுரமாகிய தாராசுரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறான் வாரிசுகள் சிறு குழந்தைகளாதலின் அவர்களின் தாய் நெறியுடைப் பெருமாளும் (இராசராசனின் சகோதரி) அவர்களோடே வந்திருக்கின்றார். ஆகவே பரிவாரங்களும் ஏவற்சிலதியரும், அவரோடே வந்திருக்கின்றனர். பழையாறையில் இரண்டு வயதுப் பிள்ளையாகிய இராசாதிராசனுக்கு மண்டை கவிப்பித்த நிலையில் இராசராசன் இறந்து போனான் என்பதனை (வரி 11) புலப்படுத்துகிறது.

சிறு குழந்தை வாரிசாக்கப்பட்டதையும், அதனைத் தொடர்ந்து அரசன் இறந்து போனதையும் அறிந்த, அரச உரிமைக்குப் போட்டியிட்ட பங்காளிகள் மிகுந்த இடையூறுகளை இக்குழந்தையர்க்கும் அவர் சாரார்க்கும் செய்யவே பல்லவராயன் இக்குழந்தைகளையும், அந்தப்புற மகளிர்களையும், ஏவற்சிலதியரையும் ஆக தேவையான யாவற்றையும் ஒருங்கே திரட்டிக் கொண்டு சென்று இராசராசபுரமாகிய தாராசுரத்தில் பாதுகாப்பான இடத்தில் இருக்க வைத்தான். இவன் ஏன் பழையாறையிலேயே ஆயிரத்தளியில் இவர்களைத் தங்கவைத்து அரசியல் நடத்தியிருக்கக் கூடாது?

— தொடரும்